

„Fratele tău, pentru care a murit Hristos”

Romani 14.15; 1 Corinteni 8.11

Sydney Long Jacob

© SoundWords, Online începând de la: 30.10.2018, Actualizat: 30.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Romani 14.15; 1 Corinteni 8.11

Romani 14.15: Nu nimici ... pe acela pentru care a murit Hristos.

1 Corinteni 8.11: ... cel slab, fratele pentru care a murit Hristos, va pieri prin cunoștința ta.

„Fratele meu, pentru care a murit Hristos” (compară cu Romani 14.14). Vrem să ne spunem aceasta nouă înșine, blând și cu multă dragoste, așa după cum cere un astfel de nume: „Fratele meu slab, pentru care a murit Hristos” (compară cu 1 Corinteni 8.11). Eu îl pot judeca de moarte, îi pot pricinui moartea, eu, cel pe care trebuie să-l iubesc, așa cum mă iubește Hristos pe mine, și ar trebui să fiu gata să-mi dau viața pentru el!

Sunt eu păzitorul fratelui meu? Desigur! Și unde este fratele meu? Unde nu este el? Nu-l întâlnesc eu zilnic în tren sau în autobuz, la piață sau pe stradă, în casă sau în locuri publice? Îl caut eu cu privirea și mă bucur când îl întâlnesc? Îl iubesc eu și mă îngrijesc eu de el? Îmi doresc eu o ocazie, ca să-i slujesc, așa cum Domnul mă ajută?

Noi nu vom uita așa de repede, cum în Edinburg 1902 un frate preaiubit persan acum aproximativ trei sute de ani s-a sculat înaintea fraților adunați pentru rugăciune și cu lacrimi și glas bâlbâit ne-a zis: „Și tu ai fost ca unul din ei” (Obadia 11). Și după aceea a citit Obadia 12-15: „Dar tu nu trebuia să fi privit ziua fratelui tău, ziua nenorocirii lui, nici nu trebuia să te fi bucurat de fiii lui Iuda în ziua nimicirii lor, nici nu trebuia să-ți deschizi larg gura în ziua strâmtorării. Nu trebuia să fi intrat pe poarta poporului Meu în ziua nenorocirii lor, nici nu trebuia să fi privit chiar tu la necazul lor, în ziua nenorocirii lor, și nu trebuia să fi pus mâna pe avutul lor în ziua nenorocirii lor! ... cum ai făcut, ți se va face; răsplata ta se va întoarce asupra capului tău.” Când el a citit aceasta și a recunoscut cât de vinovat se simțea el, cu siguranță și mulți dintre noi, care au ascultat, s-au simțit foarte vinovați.

Duhul sectant este așa de strecurat și pretutindeni prezent, că nicidecum nu este ușor să fi liber de el. Cât de repede gândim și vorbim despre părtășia *noastră* și despre gruparea *noastră* și aplicăm aceste noțiuni numai la un număr foarte redus de copii ai lui Dumnezeu. Nu știm nimic despre slujba preotească reală în favoarea tuturor acelorora pentru care Hristos a murit. Dacă Hristos a murit pentru ei, cât de prețioși trebuie să fie ei pentru Hristos! Nu produce natura divină din noi dorința din toată inima după ei? Să nu ne bucurăm noi sincer de tot ce este din Hristos în ei și să nu fim fericiți de legătura comună, pe care o avem în Hristos? Și dacă pe de altă parte vedem o lipsă (și noi toți avem multe lipsuri), nu ar trebui noi atunci să fim gata să facem tot ce ne este posibil, ca să le ajutăm? Și anume, plini de dragoste și purtare de grijă cu respect; nu aspru sau cu un duh de superioritate, ci cu duhul blândeții, luând seama la noi înșine, ca nu cumva și noi să fim ispitiți.

Cât de îngrozitor este, că noi distrugem pe fratele nostru sau îl putem lăsa să piară! Nu spune că aceasta înseamnă una sau alta; gândește-te ce înseamnă în realitate, și nu la ceea ce *nu* putea să însemne. Cu siguranță înseamnă mult, dacă nu chiar mai mult: o viață risipită, care ar putea să fie o mireasmă plăcută a lui Hristos – o greșire a țelului, pe care Dumnezeu Și l-a dorit pentru el, inima întristată a lui Hristos, care a murit pentru el. Cine poate evalua toate acestea? Și probabil *eu* am pricinuit aceasta, fără să vreau, deoarece nu am fost atent și m-

am gândit numai la mine, să fiu mulțumit. Am făcut ce am vrut *eu*, și nu m-am gândit la fratele meu, pentru care a murit Hristos.

Însă acesta nu este Duhul lui Hristos. Isus nu ar fi dat nici un prilej de poticnire fraților Lui iudei, cu toate că El Însuși era liber (Matei 17.27). El Însuși a suportat greutate, pentru ca ucenicii Lui să fie cruțați (Ioan 18.8). Domn binecuvântat, cine este ca Tine? Dă-ne din Duhul Tău! Fă-ne să fim voitori să renunțăm la tot ce suntem, ca să putem ajuta pe fratele nostru și să împiedicăm, ca cineva să se poticnească, acela pentru care Hristos a murit. „Să nu ne mai judecăm deci unii pe alții; ci mai bine judecați aceasta, să nu puneți înaintea fratelui vostru o piatră de poticnire sau un prilej de cădere” (Romani 14.13). Când mergem prin lumea aceasta și privim plăcerile ei, să ne punem un cuțit în gât, căci suntem lacomi (Proverbe 23.2) – nu numai din pricina noastră însăși, ci și pentru ca să nu fim un prilej de poticnire pentru fratele nostru.

Mai mult chiar, vedem că dacă un mădular al lui Hristos suferă, toate mădularele suferă împreună cu el, sau dacă un mădular este glorificat, toate mădularele se bucură. Desigur ar trebui să avem cea mai intimă purtare de grijă unul pentru celălalt, pentru ca în toate împrejurările, cât depinde de noi, să nu ia naștere sciziuni în trup.

Noi nu ne putem distanța de nimic care poartă numele lui Hristos – noi suntem parte și mădular al acestuia și trebuie să purtăm împreună onoarea și rușinea, îngrijorarea sau pierderea. Dacă am fi într-un vapor care se scufundă – ne-am putea noi salva prin aceea că ne închidem singuri într-o cabină și ne ostenim să menținem acolo o ordine perfectă? Aceluia căruia Dumnezeu i-a dat mult, de la acela El cere și mai mult; ce a dat El, a dat spre binecuvântarea *tuturor*. Mult se pierde în zilele actuale, că aceia care posedă adevărul îl vestesc așa de rar aceluia care nu-l au.

Gratis am primit, gratis trebuie să dăm mai departe, și oricine are, este dator celui care nu are. Dumnezeu a iubit, de aceea El a dat. El a dat tot ce este al Lui. Hristos a iubit, și această dragoste L-a adus jos într-o lume pătată de păcat, ca să caute pe aceia pe care Tatăl Săi I i-a dat din lumea aceasta. Pavel a iubit, și de aceea el a devenit totul pentru toți oamenii, ca dacă este posibil să câștige pe unii dintre ei. Cu cât iubea mai mult, cu atât a fost mai puțin iubit.

Este simplu acest lucru? Nu, înseamnă o cărare mai îngustă decât orice sectarism legalist, pe care a cutezat cineva să și-l imagineze. Și nimeni nu poate merge pe această cărare, decât numai acela care a fost străpuns de dragostea atotputernică, pătrunzătoare a lui Hristos și de aceea a devenit liber. El nu poate altfel, decât să se lepede de sine prin această dragoste, să-și piardă viața din pricina lui Hristos și să dorească pe alții (în măsură mai mică), așa cum Domnul lui a făcut înaintea lui.

Lăsați-l pe fratele nostru, oricine ar fi el, lăsați-l să se numească cum vrea, oricare i-ar fi numele; fie el bun din punct de vedere moral, sau bolnav spiritual. Însă să ne amintim mereu că el este fratele nostru, pentru care a murit Hristos, și ca atare are dreptul la prețuire profundă din partea noastră și la dragostea noastră cordială. Dacă nu este așa, unde este atunci dovada, că suntem ucenici ai lui Hristos?

Relațiile fraților noștri, pentru care a murit Hristos, sunt multilaterale și diferite; mulți sunt tineri și sensibili; mulți sunt neștiutori și călăuziți greșit; mulți sunt bolnavi și împovărați cu îngrijorări, epuizați și supărați; mulți sunt împrăștiați, duși de curent, pierduți și merg în pierzare; mulți sunt slabi, se poticnesc sau stagnează. Ah, nu spune, ei sunt încăpățânați. Am încercat noi să le ajutăm? I-am suportat noi cu toată blândețea și smerenia, și nu într-un mod tutelar sau într-un duh de superioritate? Am căutat noi să-i vindecăm și să-i restabilim, să-i învățăm și să-i zidim sufletește, ca să păstrăm unitatea Duhului în legătura păcii?

Luați seama la blândețea omului lui Dumnezeu, Pavel: „Am fost blânzi în mijlocul vostru, așa cum o doică își îngrijește cu drag copiii. Astfel, plini de dragoste pentru voi, ne găseam plăcerea să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, ci și propriile noastre vieți, pentru că ne erați preaiubiți. ... după cum știți, cum vă îndemnam pe fiecare dintre voi ca un tată pe copiii lui, și vă mângâiam și vă îndemnam ... Dar acum, Timotei a venit de la voi și ne-a adus vestea bună ..., de aceea am fost mângâiați, fraților, cu privire la voi în toată strâmtorarea și în tot necazul nostru, prin credința voastră. Pentru că acum trăim, dacă voi stați tari în Domnul” (1 Tesaloniceni 2.7-11; 3.6-8). Citiți aceste două capitole, 1 Tesaloniceni 2 și 3, ele sunt minunate! Citiți 2 Corinteni 7 și vedeți bucuria nespus de mare a lui Pavel cu privire la un singur punct, în care unii din copiii lui neascultători au devenit ascultători – cu toate că încă mai erau multe lucruri false. Citiți vorbirea lui din Faptele apostolilor 20, remarcile lui în Filipeni 3.18-19 și observați lacrimile lui chiar și pentru vrăjmașii crucii. Să atribuim disprețuitor fratelui nostru gândul, spunând: „El este într-un sistem”? [remarca redacției: este vorba de calitatea de membru al unei anumite biserici/biserică protestantă liberă (independentă de stat).] (Puțini sunt între noi, care nu sunt într-un sistem, dacă nu cumva chiar ceva mai rău.) Ei sunt frații noștri, pentru care Hristos a murit!

O, Dumnezeule, înmoaie inimile noastre de piatră! Noi năzuim cu adevărat să fim ucenici în sensul din Luca 14. Noi am gustat dragostea Ta în Hristos la marea Cină, pe care Tu ai pregătit-o. Fă-ne capabili – în relația cu frații noștri, care cu toată lipsa vizibilă doresc mai mult decât noi să fie asemenea lui Hristos – să reflectăm o parte mică din harul Tău plăcut, pe care Hristos ni-l arată în fiecare zi. Ajută-ne să ne gândim la faptul că Hristos a murit pentru ei și îi iubește, așa cum ne iubește și pe noi!

Tradus de la: [Dein Bruder für den Christus gestorben ist](#)

Titlul original: „Thy brother ... for whom Christ died”
din „Part 3: Collected Writings” în *Faithful Sayings*, The Central Bible Truth Depot (London)
Sursa: http://www.stempublishing.com/authors/Jacob/Jacob_Thy_brother.html

Traducere: Ion Simionescu